

af den, og da det er Tilfældet, og da Finansloven altsaa foreligger i dens nuværende Skikkelse, se vi Socialdemokrater os ikke i Stand til at stemme for denne Lov. Vi ville ikke være medansvarlige i den Maade, hvorpaa Flertallet ønsker at forvalte Statens Indtægter, og jeg vil derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke agte at stemme for Finansloven.

Finansministeren (Scharling): Den ærede Ordfører har udtalt, at Regeringen havde opstillet nogle Punkter paa Finansloven, som aabnede Udsigt til Strid. Jeg maa bestemt benægte Rigtigheden heraf. Regeringen har forelagt et Forslag til Finanslov, som ikke paa noget Punkt har vist sig at aabne Udsigt til Strid. Det er derimod det ærede Finansudvalg, som har opstillet nogle Punkter paa Finansloven, om hvilke Konseilspræsidenten paa Regeringens Vegne har gjort gældende, at de ikke hørte hjemme paa Finansloven, idet vi her maa fastholde det Princip, at Finansloven ikke er det Sted, hvor Fortolkningen af bestaaende Love skulde gøres gældende, men at en saadan Fortolkning efter Forfatningen er Domstolenes Sag. Jeg maa saaledes bestemt afvise den Beskyldning, som laa i den ærede Ordførers Ord, at Regeringen havde ved at indsætte visse Punkter paa Finansloven skabt Mulighed for Strid.

Naar den ærede Ordfører derefter drog visse Slutninger af disse Præmisses, forekommer det mig, at disse Slutninger ikke havde større logisk Konsekvens og Rigtighed end de Betragtninger, hvormed han har stræbt at forsvare de omtalte Anmærkninger. Jeg finder derfor heller ikke Anledning til her at komme nærmere ind paa de saaledes rejste Spørgsmaal, lige saa lidt som jeg finder Anledning til at komme ind paa de storpolitiske Betragtninger, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) fremførte. Jeg skal over for dem kun gøre gældende, at der fra Regeringens Side i hele det forløbne Aar har været vist en bestemt Bestræbelse for at naa til et godt og frugtbart Samarbejde med Rigsdagen, og jeg tror, at hvad der i øvrigt er anført af det ærede Medlem, ikke paa nogen Maade indeholder Vidnesbyrd om det modsatte.

Jeg skal derfor her indskrænke mig til de rent finansielle Forhold. Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds udtalte en ikke ringe Bekymring over for det Underskud, hvormed Finansloven nu slutter, og over for de Udsigter, der over-

hovedet i en nærmere Fremtid haves med Hensyn til Balance paa kommende Finanslove. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at komme ind paa disse Spørgsmaal, og jeg har gjort gældende — hvad der forekommer mig for saa vidt at finde en Bekræftelse ved det ærede Medlems Udtalelser — at vor Finanstilstand ikke er saa blomstrende, at man med Lethed kunde gaa til at opgive store Beløb af Statens nuværende Indtægter, og at jeg derfor havde ment, at vi burde blive staaende ved, hvad der i saa Henseende var tilbudt fra foregaaende Regeringens Side som det finansielle Resultat af en Skattereform, men at det ikke var ganske uden Betænkelighed for mit Vedkommende over for den finansielle Situation, som den nu foreligger. Paa den anden Side havde jeg dog ogsaa gjort gældende, og det fastholder jeg fremdeles, at Forholdet mellem Statens Indtægter og Udgifter ikke er et saadant, der giver Anledning til alvorlig Bekymring for den nærmeste Tid. Men noget andet er, at man ved de foregaaende Aars Finanspolitik har tilvejebragt en Status i Øjeblikket, som berettiger til den Udtalelse af den ærede Ordfører, at den nuværende Finansministers største Bekymring er den: Hvorfra skulle Indtægterne komme til Dækning af de Udgifter, der bevilges? I den Henseende er det, at jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at der i det Forslag til Finanslov, jeg fremsatte her i Tinget, var paaregnet, som anført, et Overskud paa henved 1 Mill. Kr. Med de Erfaringer, man har med tidligere Aars Finanslovsbehandling for Øje, var der dog Grund til at antage, at med de Nedsættelser, som erfaringsmæssig finde Sted ved 2den Behandling, og de ny Bevillinger, som erfaringsmæssigt komme til ved 3die Behandling, vilde der fremkomme et Overskud, som maatte siges at staa i et ret passende Forhold til de Udgifter, som yderligere maatte ventes at komme til paa en Tillægsbevilling for det kommende Finansaar. Naar Forholdet i saa Henseende nu er blevet væsentlig forandret, skyldes det, som ogsaa oplyst af den ærede Ordfører, den Omstændighed, at det høje Ting ved 2den Behandling udstemte en Indtægtspost paa 2,140,000 Kr., som skulde tilvejebringes ved Salg af Statsobligationer til Dækning af et tilsvarende Beløb til Anlæg af Jernbaner efter den i Fjor vedtagne Lov. Det anførtes den Gang af den ærede Ordfører, at det var en mindre heldig Maade at tilvejebringe disse Midler ved saaledes at realisere Statsobligationer af et forholdsvis mindre Beløb. Jeg er-